

ምዕራፍ 3

አማትዋም ኑኃሚን አለቻት። ልጄ ሆይ፥ መልካም እንዲሆንልሽ ዕረፍት አልፈልግልሽምን?

2 ፤ አሁንም ከገረዶቹ ጋር የነበርሽበት ቦጫዝ ዘመዳችን አይደለምን? እነሆ፥ እርሱ በዛሬ ሌሊት በአውድማው ላይ ገብሱን በመንሽ ይበትናል።

3 ፤ እንግዲህ ታጠቢ፥ ተቀቢ፥ ልብስሽን ተላበሺ፥ ወደ አውድማውም ውረጃ፤ ነገር ግን መብሉንና መጠጡን እስኪጨርስ ድረስ ለሰውየው አትታዩው።

4 ፤ በተኛም ጊዜ የሚተኛበትን ስፍራ ተመልከቺ፥ ገብተሽም እግሩን ግለጫ፥ ተጋደሚም፤ የምታደርገውንም እርሱ ይነግርሻል።

5 ፤ ሩትም። የተናገርሽኝን ሁሉ አደርጋለሁ አለቻት።

6 ፤ ወደ አውድማውም ወረደች፥ አማትዋም ያዘዘቻትን ሁሉ አደረገች።

7 ፤ ቦጫዝም ከቦላና ከጠጣ ሰውነቱንም ደስ ካሰኘ በኋላ፥ በእህሉ ክምር አጠገብ ሊተኛ ሄደ፤ ሩትም በቀስታ መጣች፥ እግሩንም ገልጣ ተኛች።

8 ፤ መንፈቀ ሌሊትም በሆነ ጊዜ ሰውየው ደነገጠ፥ ዘወርም አለ፤ እነሆም፥ አንዲት ሴት በእግርጌው ተኝታ ነበረች።

9 ፤ እርሱም። ማን ነሽ? አለ። እርስዋም። እኔ ባሪያህ ሩት ነኝ፤ ዋርሳዬ ነህና ልብስህን በባሪያህ ላይ ዘርጋ አለችው።

10 ፤ ቦጫዝም አላት። ልጄ ሆይ፥ በእግዚአብሔር የተባረከሽ ሁኚ፤ ባለጠጋም ድህም ብለሽ ጉብዛዝትን አልተከተልሽምና ከፊተኛው ይልቅ በመጨረሻው ጊዜ ቸርነት አድርገሻል።

11 ፤ አሁንም፥ ልጄ ሆይ፥ አትፍሪ፤ በአገሬ ያሉ ሕዝብ ሁሉ ምግባረ መልካም ሴት እንደ ሆንሽ ያውቃሉና ያልሽውን ነገር ሁሉ አደርግልሻለሁ።

12 ፤ የቅርብ ዘመድ መሆኔ እውነት ነው፤ ነገር ግን ከእኔ የቀረበ ዘመድ አለ።

13 ፤ ዛሬ ሌሊት እደሪ፤ ነገም እርሱ ዋርሳ መሆን ቢወድድ መልካም ነው፥ ዋርሳ ይሁን፤ ዋርሳ ሊሆን ባይወድድ ግን፥ ሕያው እግዚአብሔርን እኔ ዋርሳ እሆንሻለሁ፤ እስኪነጋ ድረስ ተኚ።

14 ፤ እስኪነጋም በእግርጌው ተኛች፤ ቦጫዝም። ሴት ወደ አውድማው እንደ መጣች ማንም እንዳያውቅ ብሎ ነበርና ገና ሰውና ሰው ሳይተያይ ተነሣች።

15 ፤ እርሱም። የለበስሽውን ኩታ አምጥተሽ ያገዢው አላት፤ በያዘችም ጊዜ ስድስት መስፈሪያ ገብስ ሰፈረላት አሸከማትም።

16 ፤ እርሱም ወደ ከተማይቱ ሄደ። ወደ አማትዋም መጣች፥ አማትዋም። ልጄ ሆይ እንዴት ነሽ? አለቻት፤ እርስዋም ሰውየው ያደረገላትን ሁሉ ነገረቻት።

17 ፤ ወደ አማትሽ ባዶ እጅሽን አትሂጄ ብሎ ይህን ስድስት መስፈሪያ ገብስ ሰጠኝ አለቻት።

18 ፤ እርስዋም። ልጄ ሆይ፥ ሰውየው ይህን ነገር ዛሬ እስኪጨርስ ድረስ አያርፍምና ፍጻሜው እስኪታወቅ ድረስ ዝም በዬ አለች።